

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 189/2020

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **M. L.**, nar. XY, bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatel“), ze dne 5. 10. 2020, v řízení sp. zn. Zin 189/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se žádost žadatele částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení, případně třetích osob zmiňovaných v textu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 5. 10. 2020 žádost žadatele v následujícím znění:

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás tímto dovoluji požádat o poskytnutí následujícího dokumentu: Rozsudku Nejvyššího soudu sp.zn. 23 Cdo 92/2020.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí *„veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů *„jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.*

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u žadatelem požadovaného rozhodnutí) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informace v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona.

Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně žadateli nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem tohoto rozhodnutí tak, že žádost žadatele o poskytnutí informace v rozsahu osobních údajů účastníků a třetích osob, v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítl a poskytuje žadateli pouze pseudonymizovanou kopii požadovaného rozhodnutí, **tedy v podobě, v níž bylo předmětné rozhodnutí v mezidobí zveřejněno taktéž na stránkách soudu www.nsoud.cz.**

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020, sp. zn. 23 Cdo 92/2020, s výjimkou osobních údajů, kdy o odmítnutí poskytnout osobní údaje rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou přílohy.

Požadované rozhodnutí již je v pseudonymizované podobě volně dostupné také v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz. Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do webového formuláře. Konkrétně se požadované rozhodnutí nachází pod tímto odkazem:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/0E0B2774DB7287A8C125860700238FF9?openDocument&Highlight=0,

Povinný subjekt dále konstatuje, že v případě poptávaného rozhodnutí se jedná o usnesení a nikoli o rozsudek, jak je uvedeno v žádosti. Toto nesprávné označení však nezpůsobilo žádné pochybnosti o předmětu žádosti, neboť pod uvedenou spisovou značkou vydal Nejvyšší soud pouze jediné rozhodnutí (k žádosti poskytované usnesení), proto nic nebránilo věcnému vyřízení žádosti v souladu s informačním zákonem.

Zcela na závěr povinný subjekt sděluje, že **veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu s rozhodnutím z Nejvyššího soudu** k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky. V případě, kdy má Nejvyšší soud z prvoinstančního soudu potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem účastníkům (stranám) řízení, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách obvykle dříve, jako se tomu stalo i v tomto případě.

Jelikož žadatel požadoval v žádosti poskytnutí „plného“ (nepseudonymizovaného) rozhodnutí, musel povinný subjekt výrokem rozhodnout o částečném odmítnutí žádosti (v rozsahu osobních údajů obsažených v textu rozhodnutí). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech rozhodnutí.

V předmětné věci byl procesní spis vypraven z Nejvyššího soudu dne 3. 9. 2020, **ke dni 3. 11. 2020 by tak standardně bylo toto rozhodnutí zveřejněno**. Povinný subjekt dodává, že datum (řádného) zveřejnění konkrétního rozhodnutí na webu www.nsoud.cz v rámci rejstříků Nejvyššího soudu „Cdo“, „Odo“, „Tdo“, „Tz“ a „Ncu“ **lze zpravidla jistit na základě informací z aplikace „Infosoud“**, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“, viz následující odkaz:

<https://infosoud.justice.cz/InfoSoud/public/search.do?typSoudu=ns&cisloSenatu=23&druhVec=cdo&bcVec=92&rocnik=2020&spamQuestion=23&agendaNc=CIVIL&backPage=..%2Fpublic%2Fsearch.jsp>

Poučení:

Pokud se způsobem vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, žadatel nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace, a to k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 20. 10. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (elektronická): Rozhodnutí 23 Cdo 92_2020.pdf